

مطالعه تطبیقی بازتاب مضامین شیعی در آثار هنری فاطمیان مصر و آل بویه

الهه سادات میربابائیان رودسری^۱

حسین شجاعی قادی کلاشتی^۲

چکیده

آثار بر جای مانده از فاطمیان و آل بویه نشان می‌دهد که فاطمیان نسبت به استفاده از مضامین شیعی در آثار هنری خود سنتی نموده‌اند، در حالی که آل بویه در آثار خود به وفور از آن استفاده کرده و از مضامین متنوع‌ترین نیز در آثار خود بهره برده‌اند. پژوهش حاضر به روش تاریخی و توصیفی- تحلیلی و با هدف شناخت دلایل تفاوت در نوع بازتاب مضامین شیعی در هنر فاطمیان مصر و آل بویه انجام شده است و به این پرسش پاسخ می‌دهد که وجود تفاوت در نوع بکارگیری مضامین شیعی در آثار هنری فاطمیان و آل بویه ناشی از چیست؟ نتایج نشان می‌دهد که نگرش متفاوت فاطمیان و آل بویه نسبت به هنر، بروز تفاوت در نوع استفاده آنان از مضامین شیعی را منجر شده است؛ فاطمیان به آثار هنری به دید کالایی برای تجارت و کسب درآمد نگاه می‌کردند، در حالی که آل بویه نسبت به هنر نگرشی تبلیغی داشتند و آثار هنری را به مثابه ابزاری در جهت تبلیغ عقاید و نیز کسب مشروعيت مذهبی می‌انگاشتند.

واژگان کلیدی: هنر اسلامی، هنر شیعی، مضامین شیعی، فاطمیان مصر، آل بویه

۱. گروه گرافیک، مدرس دانشکده فنی و حرفه ای دخترانه قدسیه، ساری، ایران.

۲. دانشجوی دکتری تاریخ تطبیقی و تحلیلی هنر اسلامی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴/۰۲/۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۱۵/۰۶/۱۳۹۹

۱. مقدمه

پس از ظهر اسلام، حدود سه قرن طول کشید تا مبارزات شیعیان متوجه به تشکیل اولین حکومت‌های شیعی شود. اما این حکومت‌ها جغرافیای وسیعی را پوشش نمی‌دادند و به بیان دقیق‌تر، بیشتر آنان - نظیر علویان طبرستان - حکومت‌های محلی به شمار می‌آمدند. رفتارهای ایجاد روابط میان این حکومت‌های محلی و قدرت یافتن آنان و در عین حال ضعف خلافت عباسی بستر تشکیل اولین حکومت‌های مقتصد شیعی را فراهم آورد. فاطمیان و آل بویه اولین حکومت‌های مقتصد شیعی بودند^۱ که پا به عرصه ظهر نهادند و هر دو اهتمام به ترویج اندیشه‌ها و تفکرات شیعی داشته و دوران حکومت آنان نیز تا حدودی مقارن با یکدیگر بوده است.

با توجه به نو پا بودن حکومت‌های شیعی در این دوران، هنوز نمی‌توان سخن از هنر شیعی به میان آورد؛ هنر این دوره‌ها بیشتر امتداد همان هنر اسلامی است که همچنان تحت تأثیر شدید هنر ساسانی قرار داشت و همچنین عناصر شیعی نیز هنوز آنچنان تکوین نیافته بودند تا مورد استفاده قرار گیرند. در این میان اما، مضامین بکار رفته در آثار هنری این دو حکومت، استفاده از شعائر شیعی را نشان می‌دهد. اما نکته اینجاست که تفاوت‌های فاطمیان و آل بویه در زمینه‌های گوناگون، در نوع بکارگیری مضامین شیعی توسط آنان تأثیر داشته است. مضامین شیعی در دوره فاطمیان در همه انواع هنرهای رایج در آن دوره بکار نرفته‌اند و این در حالی است که در دوره آل بویه در تمامی انواع هنری حضور مضامین شیعی مشاهده می‌شود.

مقاله حاضر بر آن است تا دلایل وجود تفاوت در نوع بکارگیری مضامین شیعی در هنر دوران فاطمی و آل بویه را مورد بررسی قرار دهد. در این مسیر، از آن جهت که مصر مرکز حکومت فاطمیان بوده و بیش از مناطق دیگر تحت سلطه آنان نظری سوریه، سیسیل و... باورهای فاطمیان را منعکس ساخته است، آنجا که به بررسی هنر فاطمیان پرداخته شده به طور مشخص، هنر فاطمیان مصر مورد بررسی قرار گرفته است. اهمیت تحقیق حاضر از آن روست که حکومت فاطمیان و نیز آل بویه اولین حکومت‌های مقتصد شیعی در طول تاریخ بوده‌اند و دستیابی به درک درستی از هنر رایج در آن دوران نمی‌تواند بی‌نیاز از بررسی عواملی باشد که بر هنر آنها تأثیر مستقیم داشته‌اند.

۲. پیشینه تحقیق

در مورد هنر دوران فاطمیان و نیز آل بویه به طور جداگانه مقالات متعددی نگاشته شده است که از این میان دو مقاله تا حدودی مرتبط با موضوع پژوهش حاضر هستند. اول می‌توان به مقاله‌ای که توسط مهناز شایسته‌فر و میترا آزاد با عنوان «کتبه‌های ابنيه دوران آل بویه، با تأکید بر مضامین مذهبی» به انجام رسیده است اشاره کرد. نتیجه‌ای که از این مقاله حاصل شده نشان می‌دهد که مضامین کتبه‌های دوران آل بویه شامل آیات قرآنی و صلوات بر چهارده معصوم بوده و برای اولین بار در این دوره نام امامان شیعه در کتبه‌ها استفاده شده است.

دوم، مقاله‌ای است که توسط مهناز شایسته‌فر و فتنه محمودی با عنوان «تحلیل مضامونی طرح و نقش در سفالینه‌ها، نسخ مصور و نقاشی‌های دیواری فاطمیان» نگاشته شده است. نتایجی که مقاله ذکر شده به آن دست یافته حاکی از آن است که اعتقادات مذهبی و شیعه‌گری فاطمیان بیشتر در مساجد، آرامگاه‌ها و منسوجات آن دوره نمود یافته است و به‌طور کلی بیش از آنکه اهتمام به استفاده از مضامین مذهبی در آثار خود داشته باشند از مضامینی نظری زندگی درباری، نوازندگان، رقصان، حاکمان، ملازمان، مضامین اجتماعی و... استفاده کرده‌اند. نویسنده‌گان در این مقاله فاطمیان را واسطه‌ای میان هنر و تمدن‌های مختلفی نظری هنر رومی و یونانی در غرب، هنر امویان دمشق و اسپانیا، عباسیان و نیز سلجوقیان در شرق دانسته‌اند، لذا مضامین مذهبی را در کنار مضامین غیر مذهبی بررسی نموده‌اند.

Shiite و همکاران نیز در مقاله‌ای با عنوان "Mohamed N. El Barbary Connotations on Islamic Artifacts from the Fatimid period (358-567 A.H/ 969-1171 A.D) Preserved in the Museum of Islamic Art in Cairo" به مضامین شیعی در آثار دوره فاطمی پرداخته‌اند. نویسنده‌گان این مقاله بر این باور هستند که آثار فاطمیان در ظاهر مطابق سلیقه اهل سنت کار شده‌اند در حالی که مضامون شیعی در آثار آنان مستتر و پنهان است. همچنین، بیشتر نمونه‌های تصویری ارائه شده در این مقاله آثاری را در بر می‌گیرد که برای فاطمیان جنبه تجاری نداشته است.

گذشته از مقالاتی که ذکر آن در پیش آمد، مقالات دیگری نیز با موضوعاتی مرتبط با فاطمیان و نیز آل بویه انجام شده است، لکن با در نظر گرفتن این که فاطمیان و آل بویه از نظر دوره تاریخی مقارن با یکدیگر بوده و به جهت گرایشات مذهبی نیز تا حد زیادی همسو بوده‌اند تا کنون هیچ پژوهشی در زمینه تطبیق هنر رایج در این دوره نگاشته نشده است.

۳. روش پژوهش

پژوهش حاضر از جمله پژوهش‌های کیفی است و جامعه مورد مطالعه آن دسته از آثار هنری متعلق به حکومت فاطمیان مصر و آل بویه را شامل می‌شود که در آن‌ها از مضماینی نظیر آیات، احادیث، جملات و عباراتی که دارای محتواهای شیعی هستند استفاده شده است. همچنین، آن دسته از آثاری که در آن‌ها از نمادهای شیعی نظیر نمادهای تصویری و یا نمادهای عددی استفاده شده است نیز جزو جامعه مورد مطالعه در این پژوهش به شمار می‌آیند. در اینجا لازم به ذکر است که چون آثار برجای مانده از حکومت آل بویه – برخلاف فاطمیان – بسیار اندک است، لذا محدود کردن جامعه مورد مطالعه به حیطه خاصی از آثار هنری میسر نیست، البته همین آثار باقی مانده از دوران آل بویه به همراه گزارشات مورخین می‌تواند برای حصول به نتیجه مقاله کافی باشد؛ چرا که در همین آثار اندک باقی مانده نیز حضور مضماین شیعی پر رنگ بوده و نشان از فضای حاکم بر عموم آثار آن دوره دارد. در چنین شرایطی، طبیعی است که در مقابل آثار آل بویه، آن دسته از آثار فاطمیان مورد توجه قرار گیرد که در حکومت آل بویه نظیری برای آن وجود دارد؛ به عنوان مثال به جهت آنکه از دوره آل بویه آثار کتاب آرایی قابل توجهی باقی نمانده است، لذا در پرداختن به نمونه‌ها، به نمونه‌های کتاب آرایی فاطمیان نیز پرداخته نخواهد شد.

روش تحقیق در این پژوهش، تاریخی - تطبیقی است و اطلاعات و داده‌های پژوهش به روش کتابخانه‌ای و میدانی گردآوری شده است. بیشتر تصاویر مورد استفاده با مراجعه به وب سایت‌های موزه‌های مختلف جهان که آثار مورد مطالعه را در خود جای داده‌اند بدست آمده است و برخی تصاویر نظیر بناهای برجای مانده از دوره آل بویه در ایران با مراجعه حضوری و عکاسی از بنا حاصل شده‌اند.

۴. حکومت فاطمیان و آل بویه

طبق گزارش مقریزی در اتعاظ الحنف، عبدالله المهدی در سال ۲۹۷ ه. ق حکومت فاطمی را در الرقاده (تونس کنونی) تشکیل داد و پس از آن به مدت ۶۵ سال به تحکیم قدرت و درگیری با مخالفان خود پرداخت. (مقریزی، [بی تا]: ۶۵-۶۶) آنان پس از مدتی توانستند ادريسیان فاس را هم خراج گذار خلافت خود نمایند و نیز سیسیل را تصرف و سرانجام در ۳۵۸ ه. ق سرزمین تاریخی مصر را فتح کنند. (آئینه‌وند و جان‌احمدی، ۱۳۸۳: ۲) فتح مصر آغازگر فصل جدیدی از حیات حکومت فاطمی به شمار می‌آید؛ چرا که تا پیش از آن حکومت فاطمی بیشتر درگیر جنگ‌ها و کشمکش‌های سیاسی بود (العبادی، [بی تا]: ۲۴۹-۲۴۷) و پس از فتح مصر توانست به ثبات برسد.

عصر فاطمیان، از دوره‌های باشکوه تمدن اسلامی شناخته می‌شود و مصر در آن عصر، اقتصادی پر رونق و صنعت و تجاری پیشرفته داشته است. هنگامی که ناصر خسرو قبادیانی در زمان خلافت المستنصر، توانگرترین خلیفه فاطمی از مصر عبور می‌کند مصر را آنگونه توصیف می‌کند که کمتر سرزمینی بدان می‌رسید. صنایع دستی نیز در آن روزگار در مصر رونق چشمگیری داشته است و توصیفات ناصر خسرو درباره رونق انواع صنایع دستی و نیز توصیفات او از بازارهای فروش این هنرها نظری بازار فسطاط خواند نیست. (قبادیانی، ۱۳۳۵: ۷۹-۴۸) «هنرها و صنایع در دوران فاطمیون به حدی تخصصی شد که شمار طبقات مختلف هنرمندان به ۲۱۰ مورد رسید. تولیدات طبقه فرودست و متوسط، سیر صعودی پیمود و دست‌کم در مورد کاغذ، بسیاری از کارخانه‌های آن به سطحی رسیدند که می‌توان آن‌ها را با ایام جدید مقایسه کرد». (شاپیته‌فر و محمودی، ۱۳۸۹: ۳)

البته موقعیت جغرافیایی قلمرو فاطمیان در این شکوفایی سهم بسزایی داشت. آن‌ها به سبب موقعیت جغرافیایی ویژه خود به واسطه میان تمدن شرق و غرب تبدیل شده بودند و روابط تجاری آنان با اروپا در سطح بسیار بالایی بود و در رونق اقتصادی آنان نقش کلیدی داشت. تقریباً هم‌زمان با شکل‌گیری دولت فاطمیان در شمال آفریقا، دولت آل بویه در حالت کوین بود. آل بویه هنگامی به قدرت رسیدند که خلافت عباسی دست-خوش تجزیه و از هم پاشیدگی شده بود.

در آستانه قرن چهارم دولت عباسی ضعیفتر از پیش شد، در این سال‌ها به جز بغداد و برخی از نواحی عراق چیزی در دست خلیفه بغداد باقی نمانده بود. (ابن الجوزی، ۱۴۱۲ق: ۳۶۶) تا اینکه آل بویه بغداد را نیز به تصرف خود درآورد. آل بویه از ناحیه دیلمان بودند که به لحاظ موقعیت جغرافیایی بیش از ۲۵۰ سال از هجوم اعراب مسلمان مصون مانده بود. (Kohansal, Soltanian & Deylami, 2014: 78) آنان توانسته بودند نواحی مرکزی ایران را در اختیار گیرند و سپس موفق به فتح بغداد و تشکیل حکومت مقتدر خود شدند. بی‌شک سلاطین آل بویه از قدرتمندترین زمامدارانی هستند که بر سرزمین اسلامی حاکم شدند، چنانکه ابن خلدون می‌نویسد: «آل بویه صاحب دولت عظیمی شدند که اسلام بر سایر امت‌ها بدان مبارات می‌کند». (ابن خلدون، ۱۳۶۳ق: ۴۲۰)

مهم‌ترین شخصیتی که در دستگاه آل بویه به سلطنت رسید عضدادوله بود. او توانست نواحی مختلف را که پیش از او درگیر کشمکش و نزاع بودند متحد کند و قدرت آل بویه را به اوج شکوه خود رساند. (فقیهی، ۱۳۵۷: ۲۵۲-۲۴۷) اقدامات و تصمیمات عضدادوله منجر به رونق کشاورزی شد و در اختیار داشتن بنادر خلیج فارس تجارت و بازرگانی را نیز در زمان آل بویه رونق داده بود. از سوی دیگر، اقدامات عام‌المنفعه عضدادوله در احداث مدرسه و بیمارستان و نیز اعطای نمودن وام به مردم جهت بازسازی منازل خود، سطح رفاه اقتصادی را بطور نسبی بالا برده بود. البته اقتصاد آل بویه بیشتر از آن‌که متکی بر تجارت و بازرگانی باشد بر اخذ مالیات از مردم استوار بود. (روذراوری، ۱۳۳۴ق: ۷۱)

به‌طورکلی آن‌طور که از شواهد پیداست فاطمیان در قیاس با آل بویه در عرصه اقتصادی به توفیقات بیشتری دست یافته و توانسته بودند با رونق دادن به انواع حرفه‌ها و صنایع دستی به همراه ایجاد روابط تجاری مناسب با کشورهای همسایه و اروپاییان، بازار فروش مناسبی برای تولیدات خود بیابند.

۵. مقایسه ویژگی‌های مذهبی فاطمیان و آل بویه

پیش از ظهر فاطمیان، بربراها ساکن اصلی آفریقا و مغرب بودند که پس از پیروزی مسلمانان در آن نواحی، ترکیب طبقاتی آن منطقه را تغییر دادند. فاطمیان که شیعه

اسماعیلی بودند از نارضایتی بربرها از دستگاه خلافت استفاده کرده و با طرح شعارهای موافق طبعشان موفق شدند آنان را با خود همراه کرده و نیروی نظامی عظیمی را برای قیام تشکیل دهنده(فرزانه، ۱۳۸۸: ۹۸). نفوذ اسلام و سنت نبوی در میان اقوام برابر سبب شد که داعیان فاطمی به دعوت خود رنگ و بوی مذهبی دهنده و قیام و دعوت خود را برای مذهب معرفی کنند. لذا دستگاه دعوت در آغاز تبلیغات خود از دو مقوله بیشترین بهره را گرفت؛ عییدالله مهدی را متنسب به اهل بیت پیامبر(ص) خوانند و از سویی نیز وی را مهدی موعود نامیدند. (فرزانه، ۱۳۸۸: ۹۶-۱۰۵)

فاطمیان پس از آنکه به قدرت رسیدند اقداماتی در جهت اشاعه تشویح اسماعیلی انجام دادند که از آن جمله می‌توان به برپایی عزاداری عاشورا اشاره کرد، لکن فراگیر نشدن این مذهب در نواحی تحت سلطه فاطمیان، نظرات مختلف و گاه ضد و نقیضی درباره اهتمام یا عدم اهتمام فاطمیان به اشاعه مذهب تشویح به خصوص در مغرب را به دنبال داشته است. به باور پ. ای. واکر^۲ ترویج عقاید شیعی در مغرب و فراهم ساختن زمینه‌های گرویدن بربرهای آن دیار به مذهب اسماعیلی هدف اصلی عییدالله مهدی نبوده است، بلکه وی بیشتر در صدد «احیای کامل امپراتوری بزرگ اسلامی در شرق، غرب، شمال و جنوب» بود. (Walker, 2002: 24)

گرایشات مذهبی فاطمیان منجر شد که آنان در آثار هنری از مضامین شیعی استفاده نمایند. مضامین شیعی مورد استفاده در آثار فاطمی را به دو دسته می‌توان تقسیم نمود؛ دسته اول آیات، احادیث و عبارات مذهبی را در بر می‌گیرد که معنای نهفته در آن‌ها به آسانی قابل درک است و مضمون شیعی آن‌ها به طور مستقیم دریافت می‌شود. اما دسته دوم اعداد خاص را در بر می‌گیرد که درک مضمون شیعی آن‌ها نیاز به تأویل دارد. البته این دسته‌بندی در مورد آثار بر جای مانده از آل بویه نیز صدق می‌کند؛ چرا که آل بویه نیز در آثار خود در کنار عبارات شیعی از اعدادی که متضمن معنای شیعی بودند نیز استفاده می‌کردند، اما اعداد و معانی تأویلی آن‌ها نزد فاطمیان اهمیت مضاعف داشته است.

دلیل این اهمیت را باید در آن بخش از گرایشات شیعه اسماعیلی یافت که در نهایت با جنبش حروفیه پیوندهایی پیدا کرد. شاید مهم‌ترین عاملی که باعث ایجاد پیوند بین اسماعیلیه و حروفیه شده است را بتوان گرایش به تأویل گرایی دانست. هر

چند تأویل‌گرایی در تمامی مذاهب و فرقه‌های اسلامی مشاهده می‌شود اما از این میان، شیوه تأویل اسماعیلیه و حروفیه قربات بیشتری با یکدیگر داشته است. (ریتر، ۱۳۴۱: ۳۲۶) شیعیان اسماعیلی خود را «اهل تأویل» یا «اهل باطن» می‌نامیدند و به همین دلیل برای تمامی حروف و بهخصوص اعداد و امثال این‌ها معنایی رمزی قائل بودند، تا جایی که «عدد اندیشی» و اعتقاد ویژه به ارزش اعداد و نیز حروف بخشی از بن‌مایه‌های فکری اسماعیلیه را تشکیل می‌دهد. (موحدی، ۱۳۹۱: ۱۷۰) اعداد چهار، شش، هفت و دوازده نزد اسماعیلیان (فاطمیان) از شرافت خاصی برخوردار بوده و در بسیاری از آثار هنری آنان استفاده شده است. البته نمی‌توان این‌طور پنداشت که این حروف و اعداد نزد فاطمیان اسماعیلی دلالت بر محتوای شیعی داشته است؛ چرا که آنان در زمینه‌های بسیاری از معنای رمزی اعداد و حروف استفاده می‌کردند لذا نمی‌توان از اعداد خاص به کار رفته در آثار آنان صرفاً معنایی شیعی دریافت نمود.

آل بویه نیز مانند فاطمیان شیعه بوده‌اند، اما تفاوت آن‌ها با فاطمیان در امامیه بودن تشیع آل بویه است. دلایل محکمی وجود دارد که با استناد به آن می‌توان نتیجه گرفت که آل بویه از ابتدا شیعه اثنی عشری بوده‌اند. (انطیقه‌چی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۲-۱۱) آل بویه پس از آن‌که قدرت را بدست گرفتند در حمایت و ترویج تفکرات و عقاید شیعه امامی اهتمام جدی ورزیدند؛ حضور پر رنگ مفسران شیعی نظیر: کلینی، ابن بابویه یا شیخ صدوq، شیخ مفید، شیخ طوسی، شریف‌رضی و... به همراه زنده کردن مراسم شیعه امامیه از قبیل عزاداری‌های عاشورا، جشن عذیر خم، سنت زیارت عاشورا، زیارت قبور امامان شیعه، نحوه اذان گفتن شیعه، استفاده از مهر نماز – که از تربت امام حسین (ع) ساخته شده باشد – و بسیار موارد دیگر گواهی بر صدق این گفتار است.

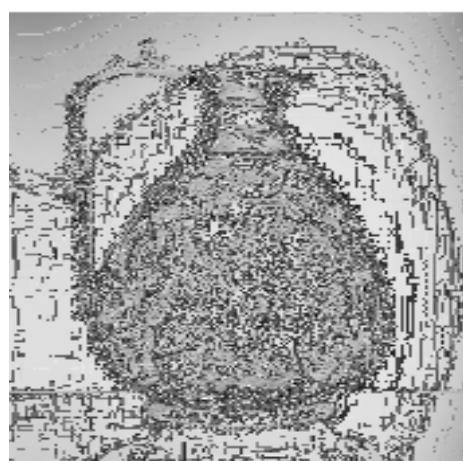
آل بویه نیز مانند فاطمیان گرایشات شیعی خود را در آثارشان بازتاب دادند. آنان در آثار خود، همانند فاطمیان از عبارات و جملاتی که دلالت بر معنای شیعی داشت استفاده می‌کردند و نیز شواهدی هم بر استفاده آنان از اعداد خاص در جهت استفاده از معنای رمزی آن‌ها وجود دارد؛ بنای گنبد عالی ابرکوه یزد که در پلان آن از عدد ۸ که نزد شیعیان امامی دارای ارزش است را می‌توان گواهی بر صدق این گفتار دانست. البته از آنجا که عددگرایی فاطمیان بسیار عمیق‌تر از آل بویه بود و همان‌طور که در پیش اشاره گردید نمی‌توان برای آن‌ها صرفاً معنایی شیعی قائل شد، لذا در ادامه از بررسی

مفاهیم رمزی اعداد در هنر فاطمیان و نیز آل بویه اجتناب خواهد شد و بیشتر، عبارات و جملاتی مورد بررسی قرار خواهد گرفت که اشاره مستقیم‌تری به مضامین شیعی دارند.

۶. تطبیق مضامین شیعی در آثار فاطمیان و آل بویه

پیش‌تر اشاره شد که حکومت فاطمیان دوره رونق انواع هنرها و صنایع دستی بود. در کارگاه‌های آنان برخی از زیباترین فرآورده‌های هنری و صنعتی اسلامی در زمینه فلزکاری، کنده‌کاری، پارچه‌بافی و ظروف بلورین ساخته و بر روی آن‌ها نقوشی با مضامین متنوع کار می‌شده است.

فاطمیان، در فلزکاری به درجه والاً رسیدند؛ برخی از این آثار به عنوان لوازم زندگی مورد استفاده قرار گرفت، مانند ابریق‌ها و ظروف، ولی بعضی از اشیاء فلزی جنبه تزیینی داشتند. (علام، ۱۳۸۶: ۱۱۰) در کنده‌کاری پیشرفت بسیاری بدست آورده‌اند.

تصویر ۲: تنگ آبنوری، فاطمیان مصر، قرن ۵ ه. ق.

موزه ویکتوریا و

آلت. (<http://collections.vam.ac.uk>).

در تمام آن‌ها شکل پرنده یا حیوان به صورت رویرو یا پشت به هم کار شده و

آثار کنده‌کاری آنان بیشتر بر روی عاج و چوب انجام می‌شد و در دوران خود بسیار مشهور بود. (تصویر ۱) در پارچه‌بافی نیز کارخانه‌های بافندگی آن‌ها به نام دورالطراز بسیار ممتاز بود. پارچه‌هایی که در این دوره تولید می‌شد با حاشیه‌هایی به صورت اشکال هندسی مکرر و شش ضلعی مزین می‌گردید و

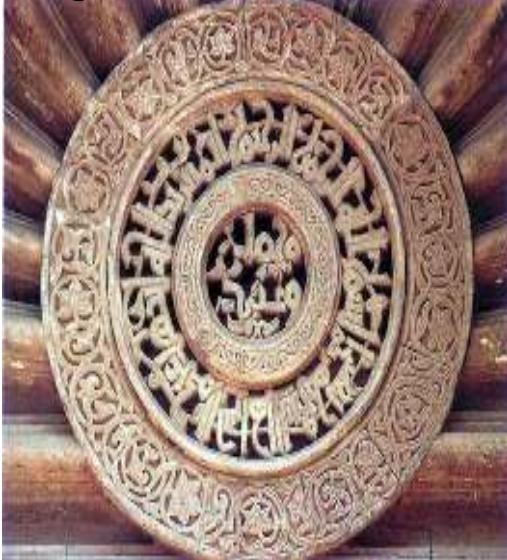
تصویر ۱: کنده‌کاری روی چوب، فاطمیان مصر،

قرن ۵ ه. ق، موزه

کتبیه‌هایی به خط عربی نیز بر روی این پارچه‌ها استفاده می‌شد. (علام، ۱۳۸۶: ۱۱۵) در ساخت ظروف بلورین نیز بسیار پیشرفته بودند. (تصویر ۲) اشیاء سنگ بلور و شیشه‌های تراشیده آن‌ها در کنار طلا و نقره، از اشیاء بسیار با ارزش دوران فاطمی بوده است. (برند، ۱۳۸۳: ۶۰) هنر فاطمی البته تنها در این هنرها خلاصه نمی‌شود و پیشرفت چشم‌گیری در همه انواع هنرها به وقوع پیوست.

دوره آل بویه نیز همانند فاطمیان، دوران رشد و شکوفایی فرهنگ و هنر بود؛ در این دوره انواع هنرها ایرانی نظیر پارچه‌بافی، تزیین بنا، فلزکاری، کتاب‌آرایی و... به شکوفایی قابل توجهی رسیدند. دوره آل بویه به لحاظ هنری نقطه عطفی در تاریخ هنر

ایران به شمار می‌آید؛ به این دلیل که در این دوره عناصر اسلامی و عناصر ساسانی در کنار یکدیگر به وحدت می‌رسند و اصول هنری که در این دوره پایه‌ریزی می‌شود تا مدت‌ها ادامه می‌یابد.

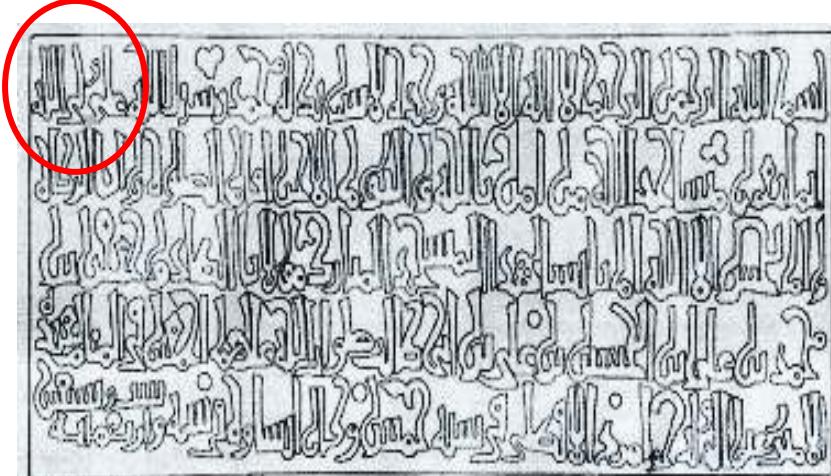

تصویر ۳: کتبیه با مرکزیت نام محمد(ص) و علی(ع)، بالای درب

وروادی مسجد الاقمر. قرن ۶ ه. ق. مأخذ:

<https://www.flickr.com>

در بررسی مضامین آثار هنری این دو دوره باید گفت که بیشتر مضامین آثار هنری دوره فاطمی را مضامین غیرمذهبی اعم از مضامین درباری، جنگ و شکار، رقص و بزم، روزمره (اجتماعی) و نیز نمادین تشکیل داده است و همچنین، اغلب آثاری که با مضامین مذهبی و به خصوص شیعی در این دوره کار شده نیز بیشتر در کتیبه‌های بنایها و پارچه‌بافی‌ها و نیز سکه‌ها نمود یافته است. نمونه‌هایی از مضامین شیعی که در کتیبه‌های بنایها استفاده شده است را می‌توان در مسجد الاقمر (تصویر^۳) مشاهده نمود. گذشته از

تصویر^۴: عبارت "علی ولی الله" در کتیبه تأسیس مسجد امام جعفر صادق (ع). مؤخذ: (فرج الحسینی، ۱۳۹۳: ۶۹۹)

نمونه‌های مشابه الاقمر که در کتیبه‌های بنای فاطمیان یافت می‌شود، در تعدادی کتیبه تأسیس بنا نیز مضامین شیعی قابل مشاهده هستند. (تصویر^۴)
گذشته از کتیبه‌های بنا، در آثار پارچه‌بافی فاطمیان نیز مضامین شیعی حضور دارد. در اکثر این پارچه‌ها که با نام پارچه‌های طراز شناخته می‌شوند از کتیبه‌هایی با مضامین شیعی استفاده شده است. استفاده از نام «علی»، کلمه «الملک لله» که نقش روی انگشت ر امام علی(ع) بوده است، علی ولی الله و... از کلمات و عباراتی هستند که بر روی این پارچه‌ها استفاده شده‌اند. (تصویر^۵)

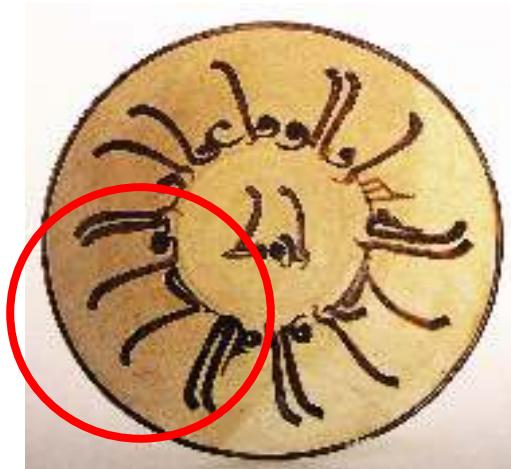
تصویر^۵: کلمه «الملک لله»، پارچه دوره فاطمی، قرن ۴-۵ ه. ق.

موزه کلیه لند مؤخذ: (<http://www.clevelandart.org>)

تصویر ۱: روپوش کفن، نام متوفی به همراه دعای وضو (که در آن بر ائمه صلوات فرستاده شده است)، آل بویه، موزه کلیولند. مأخذ: (<http://www.clevelandart.org>)

استفاده از مضامین شیعی در آثار هنری آل بویه اما رونق بیشتری داشت. یکی از ویژگی‌های مهم و بارز هنر آل بویه، وجود مفاهیم و عناصر مذهبی است و حضور مضامین شیعی در این دوره بسیار پررنگ است، تا جایی که می‌توان آثار به جای مانده از این دوران را به عنوان آثار هنر دینی و از طرفی شیعی به حساب آورد. (شاپیشه‌فر و آزاد، ۱۳۸۳: ۴۴) در آثار آل بویه نام علی(ع) و ائمه(ع) و همچنین عبارات بسیاری نظری آیات قرآن و ادعیه‌ای که واجد مضمون شیعی هستند مورد استفاده قرار گرفته است؛ به عنوان مثال می‌توان به تصویر شماره ۶ اشاره کرد که روپوش کفن متعلق به دوره آل بویه می‌باشد و بر روی آن بر ائمه صلوات فرستاده شده است. بسیاری از مضامین شیعی در این دوره بر روی چنین پارچه‌هایی بکار رفته است که شاید دلیل آن را بتوان در رونق پارچه‌بافی در دوره آل بویه دانست. یکی از دلایل این رونق در اختیار گرفتن کارگاه‌های پارچه‌بافی عباسیان توسط آل بویه بود. «عبدالدوله دیلمی سازمان طراز شاهانه را کلاً از تصاحب خلیفه عباسی که رو به ضعف گذارده بود بیرون کشید و به تصرف خود درآورد. از همان زمان نواحی زیر حکومت دیلمیان مراکز مهم پارچه‌بافی گردیدند.» (فریه، ۱۳۷۴: ۱۵۷)

البته از دوره آل بویه آثار زیادی باقی نمانده است و بیشتر آثار مربوط به این دوره یا از بین رفته و یا به عنوان نمونه‌هایی از هنر عباسی و سامانی ساخته می‌شوند؛ به عنوان مثال می‌توان به تصویر ۷ اشاره کرد، کاسه‌ای متعلق به دوره آل بویه با کلمه "الملک لله" که به عنوان سفال

تصویر ۷. عبارت "الملک لله"، کاسه دوره آل بویه. مأخذ:

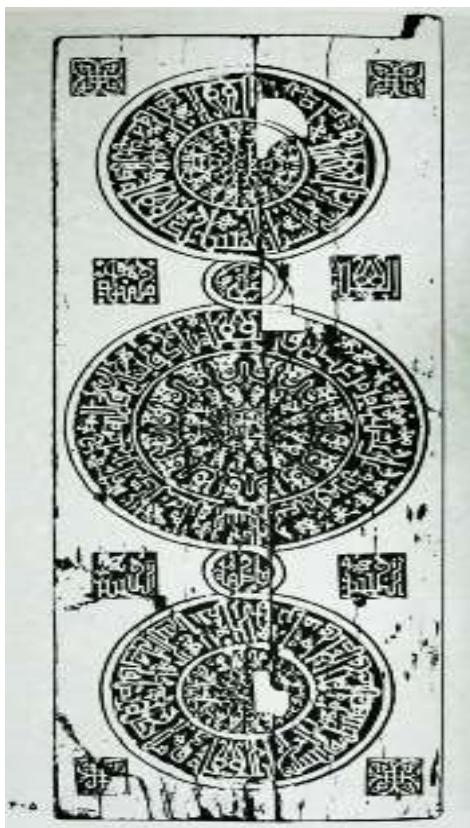
(Garner, 1973:103)

تصویر ۸. «الملک لله»، پخشی از گچبری مسجد امام اصفهان، آل-

داده و در موزه فرییر نگهداری می‌شود اشاره کرد. (تصویر ۹)

سامانی معروف شده است.^۳
همین پیچیدگی کار بررسی آثار هنری این دوره را با مشکل مواجه ساخته است. اما با این حال، آثار بر جای مانده حکایت از آن دارند که آل بویه به طور گسترده از مضامین شیعی در انواع تولیدات هنری خود اعم از کتبه‌های بنها (تصویر ۸)، پارچه‌ها، سکه‌ها، ظروف فلزی و سفالی و... استفاده می‌کردند. از جمله می‌توان به یک لنگه درب چوبی منبت‌کاری شده که نام پنج تن آل عبا را در خود جای

استفاده آل بویه از مضامین شیعی در مقایسه با فاطمیان هم به جهت تنوع مضامین مورد استفاده و هم به جهت تنوع استفاده در گونه‌های مختلف تولیدات هنری تفاوت دارد، این نکته را می‌توان در جدول ۱ که به صورت تطبیقی مضامین شیعی مورد استفاده در هنر فاطمیان و آل بویه را مقایسه کرده است مشاهده نمود.

تصویر ۹: لنگه درب چوبی منبت‌کاری شده مزین به نام پنج تن آل عبا، موزه فرییر گالری هنر واشنگتن. مأخذ: (خراصی،

(۸۷: ۱۳۸۱)

آل بویه							فاطمیان							کلمه یا عبارت
آثار چوبی	فلز کار ی	ظرف سفالی	پارچه ها	سک هها	ابنیه ه	آثار چوبی	فلز کار ی	ظرف سفالی	پار چه ها	سک هها	ابنیه ه			
												*		آیه ولایت (آیه ۵۵ سوره

										مانده)
								*		لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلِيُّ اللَّهِ
*			*			*	*	*		نَامَ عَلَىٰ (ع) بِهِ صُورَتْ - هَای مُخْتَلِفَ
						*	*			عَلَىٰ وَلِيُّ اللَّهِ
							*			أَهْلُ بَيْتٍ، أَلَّهُ الظَّاهِرِينَ
*							*			نَامَ اِمَامٌ حَسَنٌ (ع) وَ امَامُ حَسَنٍ (ع)
							*			حَسِبَنَا اللَّهُ وَ نَعَمُ الْوَكِيلُ
	*		*		*	*				الْمَلِكُ اللَّهُ
*		*	*				*			صَلَواتٌ بِرَبِّ آلِ مُحَمَّدٍ (ص)
							*			عَلَىٰ خَيْرٍ صَفْوَهُ اللَّهِ
							*			عَلَىٰ أَفْضَلِ الْوَصِيْبِينَ وَ وَزِيرِ خَيْرِ الْمَرْسَلِينَ

*									نام فاطمه(س)
				*					آیه الکرسی
	*	*							القسط
				*					آیه ۶۵ سوره غافر
*									نام دوازده امام شیعه
				*					آیه ۱۸ سوره آل عمران
*									مناجات نماز حضرت فاطمه
			*	*					کلمه امام و ائمه

جدول ۱: تطبیق مضامین شیعی در هنر فاطمیان و آل بویه، (مأخذ: نگارنده)

آن طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، بیشتر مضامین شیعی استفاده شده در دوره فاطمی، در کتبه‌های بناها و پارچه‌ها و نیز در سکه‌ها استفاده شده‌اند و در دیگر آثار دوره فاطمی نظیر آثاری چوبی، ظروف فلزی و ... حضور مضامین شیعی مشاهده نمی‌شود؛ یعنی فاطمیان در آن دسته از آثار خود که اقتصاد حکومت فاطمی بیشتر از صادرات آن‌ها تأمین می‌شد از مضامین غیر از مذهبی و شیعی استفاده کرده‌اند.

۷. بحث و نتیجه‌گیری

حکومت فاطمیان و آل بویه در سطوح مختلف اشتراکات بسیاری با یکدیگر داشتند؛ هر دو حکومت، مقنتر بودند، هر دو دولت بر سرزمین‌هایی تسلط یافتند که خاستگاه تمدن‌هایی کهن بود، هر دو شیعه بودند و در راه تبلیغ و اشاعه تفکرات و تعالیم شیعی اهتمام ورزیدند، در هر دو دوره، توسعه اقتصادی و رفاه اجتماعی مناسبی

به وجود آمده بود، هر دو حکومت با حمایت از دانشمندان عصر خود رشد علمی و فرهنگی چشمگیری را رقم زدند و در هر دو سرزمین، اشاعه اسلام بر بستر تمدنی کهن سبب تولد هنری التقاطی گردید. با وجود تمام این شباهت‌ها، تفاوت‌های بارزی در هنر دو دوره در استفاده از مضامین شیعی وجود دارد. فاطمیان با آن‌که با شیعه‌گری و مطرح نمودن شعارهای شیعه پسند و ادعای مهدویت حمایت بربرهای مغرب را بدست آوردند، اما پس از آن‌که به قدرت رسیدند در ترویج و اشاعه تفکرات و تعالیم شیعه سستی ورزیدند.

به بیانی دیگر، این‌طور به نظر می‌رسد که تبلیغ و اشاعه مذهب شیعه اسماعیلی محور اصلی سیاست‌های دولت فاطمی نبوده و در مقایسه با توسعه سرزمینی و بر انداختن رقیبانی چون خلفای عباسی، اهمیت ثانوی داشته است^۶ و از نظر بسیاری از صاحب‌ظران، فاطمیان به‌طور عمدى و آگاهانه و بنابر مصالح سیاسی‌شان در امر ترویج و اشاعه مذهب شیعه اسماعیلی سستی نموده‌اند. این جریان‌در آثار هنری با شدت بیشتری خود را نشان داد و برخورد محافظه‌کارانه فاطمیان نسبت به استفاده از مضامین شیعی در آثار هنری، گویای این نکته است.

اما با این وجود، تمرکز فاطمیان به توسعه قدرت سیاسی به‌نهایی نمی‌توانسته است حضور بسیار انکه مضامین شیعی در این دوره را سبب شده باشد؛ چراکه فاطمیان می‌توانستند برای توسعه قدرت سیاسی و فکری خود از هنر و آثار هنری نیز استفاده نمایند، مانند همانکاری که آل‌بویه در مناطق تحت تسلط خود انجام دادند. آل‌بویه برخلاف فاطمیان سعی نمودند تا با استفاده از آثار هنری، اندیشه‌ها و گرایشات مذهبی خود را نیز اشاعه داده و به نوعی به تبلیغ اندیشه‌های سیاسی - مذهبی خود با استفاده از آثار هنری پردازنند. قابلیت تبلیغی هنر اتفاقاً می‌توانست برای فاطمیان که سیستم تبلیغ قدرتمندی داشتند بسیار مورد توجه قرار گیرد. لذا عدم استفاده فاطمیان از قابلیت تبلیغی هنر و در عوض رویکرد متفاوت آل‌بویه در این زمینه ما را به نتیجه اساسی‌تری سوق می‌دهد.

با توجه به تمامی این مسائل، پاسخ را باید در نوع نگرش فاطمیان و آل‌بویه نسبت به هنر و آثار هنری جست وجو کرد. در واقع این‌طور به‌نظر می‌رسد که فاطمیان به آثار هنری به چشم کالایی برای تجارت و کسب درآمد نگاه می‌نگریستند. بازارهای پر رونق

آنان در اسکندریه و فسطاط و... سرشار از آثار هنری بود که برای فروش، تولید و عرضه شده بودند و حتی در اواخر حکومت فاطمی آثار هنری که در این بازارها عرضه می‌شد به تکرار افتاده بودند. واضح است که در چنین شرایطی اولویت، کسب رضایت خریدار بود، تا ترویج و اشاعه تفکرات شیعی. اما بر خلاف فاطمیان، آل بویه نسبت به هنر، نگرشی تبلیغی داشتند و آثار هنری را به مثابه ابزاری در جهت تبلیغ افکار و عقاید و نیز ابزاری در جهت کسب مشروعيت مذهبی خود می‌انگاشتند، پس با چنین تفکری، استفاده هرچه بیشتر از مضامین شیعی امری منطقی می‌نمود.

پی‌نوشت

البته حکومت ادريسیان در مراکش پیش از فاطمیان و آل بویه به وجود آمد (ذکاوت، ۹۸: ۱۳۹۱) لکن در قیاس با فاطمیان و آل بویه از نفوذ و قدرت چندانی برخوردار نبود.

P. E. Walker

واخر قرن چهارم هجری قمری آل بویه چند سالی نیشابور را در اختیار گرفتند. (ابن اثیر، ۱۳۵۱: ۱۲) (۵۳۴۲-۵۳۴۱)

در جریان مرمت مجموعه ایلخانی آرامگاه شیخ عبدالصمد اصفهانی در نظر روشن شد که آنچه امروز گنبدخانه مسجد است در واقع گنبد آرامگاهی متعلق به دوره آل بویه می‌باشد. (بلر، ۱۳۹۴: ۹۶) دفتری تعديل در اهداف انقلابی دعوت اسماعیلی، در دوره استقرار حکومت فاطمیان را مورد تأکید قرار می‌دهد (Daftary, 2007:141) (الهمدانی نیز بر این عقیده است که فاطمیان پس از روی کار آمدن بر خلاف آرمان‌های سیاسی- فکری جنبش اسماعیلی، سیاست محافظه‌کارانه‌ای در پیش گرفتند. (AL-Hamdani, 1937: 366).

کتاب‌نامه

ائینه‌وند، صادق و جان احمدی، فاطمه (۱۳۸۳). مبانی مشروعيت خلافت فاطمیان مصر. علوم انسانی دانشگاه الزهراء (س). سال چهاردهم (۵۱). ۱-۳۲.

ابن اثیر، عزالدین علی (۱۳۵۱). کامل تاریخ بزرگ اسلام و ایران. ترجمه عباس خلیلی. تهران: شرکت سهامی چاپ و انتشارات کتب ایران.

ابن الجوزی، ابوالفرج عبدالرحمن بن علی بن محمد (۱۴۱۲ق). المتنظم فی تاریخ الملوك و الامم. به تحقیق محمد عبدالقدار عطا و مصطفی عبدالقدار عطا. بیروت: دارالكتاب العلمیه.

ابن خلدون، عبدالرحمن بن محمد (۱۳۶۳). تاریخ ابن خلدون. ترجمه عبدالمحمد آیتی. جلد ۴. تهران: وزارت فرهنگ و آموزش عالی - مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی (پژوهشگاه).

- العابدی، احمد مختار [بی‌تا]. فی التاریخ العباسی و الفاطمی. بیروت: دارالنهضه العربیه.
- انطیقه‌چی، ناصر و صفری فروشانی، نعمت الله (۱۳۹۰). بررسی روابط دولتهای شیعی در قرن چهارم هجری». تاریخ در آینه پژوهش. سال هشتم (۳)، ۳۴-۷.
- برند، باربارا (۱۳۸۳). هنر اسلامی. ترجمه مهناز شایسته‌فر. تهران: انتشارات مؤسسه مطالعات هنر اسلامی.
- بلر، شیلا (۱۳۹۴). نخستین کتبیه‌ها در معماری دوران نخستین ایران زمین. ترجمه مهدی گلچین عارفی. تهران: فرهنگستان هنر.
- حسن، زکی محمد (۱۳۸۲). گنجینه‌های فاطمیان. ترجمه ندا گلیجانی مقدم. تهران: دانشگاه الزهراء.
- خرائی، محمد (۱۳۸۱). هزار نقش. تهران: انتشارات مؤسسه مطالعات هنر اسلامی.
- ذکارت، محمود (۱۳۹۱). تأمی در مورد چگونگی شکل‌گیری حکومت ادريسیان. پارسه. (۱۸)، ۱۰۵-۹۷.
- روذراوری، ابوشجاع محمد (۱۳۳۴). ذیل تجارب الامم. جلد ۳. قاهره: [بی‌نا].
- ریتر، هلموت (۱۳۴۱). آغاز فرقه حروفیه. ترجمه حشمت مؤید. مجله علوم اجتماعی: فرهنگ ایران زمین. (۱۰). ۳۱۹-۳۹۳.
- شاپیسته‌فر، مهناز و آزاد، میرزا (۱۳۸۳). «کتبیه‌های ابنيه دوران آل بویه، با تأکید بر مضامین مذهبی».
- مطالعات هنر اسلامی، سال اول (۱)، ۶۰-۴۳.
- شاپیسته‌فر، مهناز و محمودی، فتحانه (۱۳۸۹). تحلیل مضمونی طرح و نقش در سفالینه‌ها، نسخ مصور و نقاشی‌های دیواری فاطمیان. مطالعات هنر اسلامی، سال ششم (۱۲)، ۳۳-۵۲.
- صدقوق، محمد بنعلی (۱۴۰۵ ق). کمال الدین و تمام النعمه. به تحقیق علی اکبر غفاری، قم موسسهنشرالاسلامی.
- علام، نعمت اسماعیل (۱۳۸۶). هنرهای خاورمیانه در دوران اسلامی. ترجمه عباسعلی تفضلی، مشهد: نشر آستان قدس رضوی.
- فرج الحسینی، فرج حسین (۱۳۹۳). کتبیه‌های فاطمیان بر ابنيه‌هایی در مصر. ترجمه سید محمد فدوی، تهران: انتشارات پژوهشکده هنر.
- فرزانه، حافظ (۱۳۸۸). «تأثیر اندیشه مهدویت در شکل‌گیری دولت فاطمیان». مشرق موعود، سال سوم (۹)، ۹۵-۱۱۰.
- فریه، ر.دبليو (۱۳۷۴). هنرهای ایران. ترجمه پرویز مرزبان، تهران: انتشارات فرزان روز.
- فقیهی، علی اصغر (۱۳۵۷). آل بویه و اوضاع زمان ایشان با نموداری از زندگی مردم در آن عصر. گیلان: انتشارات صبا.
- قبادیانی، ناصر بن خسرو (۱۳۳۵). سفرنامه ناصرخسرو. تهران: چاپ سپهر.
- مقریزی، احمد بن علی [بی‌تا]. اتعاظ الحنفی بالخبراء المأتميin الخلفاء. [بی‌جا]: [بی‌نا].

موحدی، محمد رضا(۱۳۹۱). «حروفیه در امتداد اسماعیلیه». پیام بهارستان. (۱۵)، ۱۷۵-۱۶۷.

- Al-Hamdani, Husain F(1937). «Some Unknown Ismā‘īlī Authors and their Works», *Journal of the Royal Asiatic Society*, Volume 65 (Issue 02), pp 359 –378.
- N. El Barbary, Mohamed Al Tohamy, Aisha & Y. Ali, Ehab (2017). *Shiite Connotations on Islamic Artifacts from the Fatimid period (358-567 A.H/ 969-1171 A.D) Preserved in the Museum of Islamic Art in Cairo*, International Journal of Heritage, Tourism and Hospitality, Volume 11, No. (3/2), pp 121-137.
- Daftary, Farhad (2007). *The Isma'ilis : Their History and Doctrines*, New York: Cambridge University Press.
- Garner, Sir Harry (1973). *Islamic pottery : a comprehensive study based on the Barlow Collection*, Géza Fehérvari, London : Faber and Faber limited.
- Kohansal, H.: Soltanian, A. & Deylami, T. Z(2014). «A review on the rites and traditions of the dailamites during the realm of the buyid dynasty (933– 1055 AD)», *SOCIOSPHERE*, (1), 78-85.
- Walker, Paul E(2002). *Exploring an Islamic Empire: Fatimid History and its Sources*, London: I.B. Tauris in association with The Institute of Ismaili Studies.

سایت‌ها

- <http://www.clevelandart.org>
- <http://collections.vam.ac.uk>
- <https://www.flickr.com>
- <http://www.metmuseum.org>